

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montross St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью Йорку (212) 227-4125
УНІОСОУ: (201) 451-2200
з Нью Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

PIK LXXXV. Ч. 114. ДЖЕРЗІ СІТІ і НЬО ЙОРК, ВІВТОРОК, 23-го ТРАВНЯ 1978 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. TUESDAY, MAY 23, 1978 No. 114. VOL. LXXXV.

ВІДБУЛАСЯ КОНФЕРЕНЦІЯ КОМІТЕТІВ ОБОРОНИ УКРАЇНСЬКИХ ПОЛІТВ'ЯЗНІВ

Філадельфія (Я. Татон). — Для 6-го травня в р. відбулася тут у прайм-тайм Конференція Комітетів та Організацій, які працюють на полі оборони українських політичних в'язнів та в обороні людських і національних прав українського народу.

У цій Конференції взяли участь представники Комітетів з Філадельфії, Детройту, Клівленду, Нью Йорку, Нью Джерсі, Мінесоти і Коннектикута, представники видавництва "Смолоскип" і керівники Українського Інформаційного Бюро у Вашингтоні і н.н. Нестерчук.

До Президії Конференції були обрані п-ні Уляна Мазуркевич (Філадельфія) як голова, і п-ні Зоряна Лудька (Філадельфія) та Андрій Каркоць (Мінесота), як секретарі.

Черговою темою порядку дня було прочитання протоколу з попередньої Конференції та дуже солідно складений фінансовий звіт наслідки п-ні Богданна Кульба (Філадельфія).

Згідно з рішенням попередньої Конференції Комітетів, Філадельфійський Комітет узяв на себе обов'язок перевести збірку потрібних фондів на території цілої Америки. Ця збірка дала 4,899 дол. До цієї суми Філадельфійський Комітет додав ще із своїх власних фондів 157 дол., так що загальний прихід був 5,056 дол. Найбільше жертвувала Філадельфія — 1,657 дол. Понадвсім суми вносили ще такі українські громадяни: Ілліной — 423 дол., Детройт — 380 дол., Вокфалло — 319 дол., Нью Йорк — 307 дол., Ньюарк — 260 дол., Клівленд — 262 дол., Мінесота — 239 дол. і Меріленд — 238 дол. Зібрані фонди видатковані так: на закуп і пересилку пакетів для родичів політв'язнів в Україні — 1,481 дол., на акції Української Гельсінкської Групи у Вашингтоні — 1,604 дол., на друкування різних листів, звершень і т.п., та на пошту — 1,540 дол. Остало в касі 716 дол. У дальшому бігу нарад Конференція рішила, щоб залишити квоту передачі новообраною командою Коаліції Комітетів.

Після цього слідували звіти поодиноких Комітетів про їхню жертвенну працю, яка дуже причинилася до озброєння американського суспільства з українськими проблемами, а зокрема з переслідуваннями в Україні. Вільність комітетів розбудувала у себе "банк телеграм", вислала великі кількості листів і телеграм, влаштувала демонстрації, голодування та масове жертвування кро-

ви для Червоного Хреста. Вільність із цих акцій здобувала великий розголос через телевізійні і радіо передачі та в американській пресі. Поодинокі члени деяких комітетів брали дуже активну участь у відомих акціях під час Гельсінкської конференції у Београді та під час з'їзду психіатрів на Гавайях.

Представник Комітету Нью Джерсі пропонував Конференції проект статуту її інкорпорації "Українсько-Американської Коаліції для оборони людських прав" і звернув увагу на нові великі можливості, які створення і заінкорпорування такої Ліги відкрило б перед нами на терені Вашингтону.

Дуже корисним було запрошення на Конференцію професора журналістики Темпел університету, д-ра Де-Мотта, який виголосив доповідь на тему: "Як діяти на сторінках преси", як і де звертатися із закладами у випадках неправдивих і кривдливих вісток у пресі і т.п. Після цієї доповіді було багато запитів, на які д-р Де-Мотт вичерпно відповідав.

Для дальшої координації дій Комітетів, Конференція вибрала відомих активістів: Андрія Федиса (Клівленд) на пост координатора і Андрія Каркоця (Мінесота) на редактора Інформаційного Бюлетеню.

Конференція прийняла ряд резолюцій. В одній довгій резолюції, прийнятій у зв'язку з новими переслідуваннями Валентина Мороза та деяких інших українських політв'язнів, м. і. сказано:

"Позначившись з інформаціями про події в Майданському концтаборі ч. 1-6, де советські власті і органи КГБ стараються за допомогою медичних засобів і психологічного тиску дискредитувати Валентина Мороза й інших українських політв'язнів перед суспільністю України, СРСР і зовнішнього світу, ми, представники Комітетів і груп оборони українських політв'язнів, зібрані на річній Конференції 6 травня 1978 р. у Філадельфії, одностайно заявляємо: Ми завжди боронили і будемо боронити Валентина Мороза і кожного українського політв'язня в УРСР і СРСР проти безпідставних закидів, обвішувань і спроб дискредитувати їх в очах української і світової громадськості. Не зважаючи на те, до якого ментально і фізичного стану советська влада і органи КГБ не довели б Валентина Мороза шляхом медичних, психологічних і фізичних

(Продовження на стор. 4-й)

В Гарварді відбудеться третій науковий з'їзд ПКУС

Кембридж, Масс. (мюб). Третій Річний Науковий З'їзд Постійної Конференції Українських Студій (ПКУС) при Українському Науковому Інституті Гарвардського Університету (УНІ-ГУ) відбудеться 2-4 червня 1978 року в Гарвардському університеті.

Триденна програма Конференції вклучає 8 сесій з участю понад 35 доповідачів-дослідників та професорів американських і канадських університетів з ділою української літератури, суспільно-економічних наук, історії, біо-бібліографії та української мови і правопису.

Членами Постійної Конференції Українських Студій (ПКУС) можуть бути всі науковці-професори американських і канадських університетів, які займаються українськими дисциплінами. Своє членство в ПКУС вони зберігають через свою активну участь у наукових з'їздах ПКУС.

В п'ятницю, 2-го червня, після відкриття Конференції, о год. 1:00 по пол., відбудеться три наукові сесії:

1. Українська література (предсідник — проф. Гривач, Гарвардський університет); "Іван Франко і Гергарт Гавітман" (проф. А. Кіпа, Мюленберг каледж); "Релігійні паралелі в "Патетичній Сонаті" Миколи Куліша" (проф. Л. Овчарук, Ратерський університет); "Українська література: збірка на емігранті після Другої світової війни" (проф. В. Романчук, Ніагарський університет); "Стихія Гоголя виступі російської літератури" (проф. О. Стромельт, Алабамський університет); "Деякі спостереження над жанром фелетону"

(Продовження на стор. 4-й)

(проф. А. Гумецька, Мічиганський університет).
2. Суспільно-економічна думка в Україні (предсідник — проф. О. Прицак, Гарвардський університет); "Наталія Кобрянська і жіноче питання" (проф. М. Богачевська-Хом'як, Мангетейн каледж); "Українські советські економісти 1920-их років" (проф. М. Богатюк, Ле Мойн каледж); "Михайло Туган-Барановський та українська кооперація" (проф. Л. Коваль, Мічиганський університет).

3. Українська біо-бібліографія — Панель (предсідник — проф. Д. Шогрин, Іллінойський університет); "Проблема індексування українських основних періодичних видань" (проф. Д. Шогрин, Іллінойський університет); Панелісти: мгр В. Верига, (Торонтоський університет), д-р Р. Дражньовський (Національний Географічний Товариство), мгр Е. Касинець (Гарвардський університет) і мгр М. Тарнавська (Пенсильванський університет).

В суботу, 3-го червня, відбудеться чотири дальші наукові сесії Конференції ПКУС:

4. Українська Історія (предсідник — проф. Ф. Сисин (Гарвардський університет); "Німецький текст Зборівського договору з 1649 року" (проф. Т. Мандік, Акронський університет); "Поява латинської схоластики в Києві" (проф. О. Сидоренко, Арканзасський університет); "Місце української мови у схемі історії Української ССР" (проф. О. Прицак, Гарвардський університет).

(Продовження на стор. 4-й)

Широко розгортається акція в обороні д-ра Семена Глузмана

Генерал Петро Григоренко (зліва) промовляє під час віча в обороні д-ра Семена Глузмана. Справа стоїть його перекладач Андрій Каркоцький з Комітету в обороні советських політичних в'язнів

Нью Йорк, Н. Й. (Ігор Дяблага). — Комітет для звільнення д-ра Семена Глузмана проголосив 1978 рік — роком звільнення цього жидівсько-українського політв'язня із советського концентраційного табору. Впоряд із тим, багато західних організацій, між ними Комітет Глузмана тут, Міжнародна Ліга для репатріації російських жидів та Організація опіки над ув'язненими дисидентами у психіатричних закладах, цього місяця вже запланували деякі акції в обороні д-ра Глузмана, — у шосту річницю його ув'язнення.

Д-р Глузман — це 32-літній психіатр з Києва, що його арештовано за відмову свідчити проти деяких українських дисидентів, між якими був його близький приятель Леонід Плиш. У жовтні 1972-го року його засудили на сім років ув'язнення та три роки заслання.

Звільнення д-ра Глузмана було темою спеціально-

Грузинських дисидентів засудили на три роки ув'язнення і два роки заслання

Тбілісі. — Минулої п'ятниці, 19-го травня, советський суд засудив двох грузинських дисидентів, Звізда Гамсахурдіа та Мереба Коставу на три роки ув'язнення і два роки заслання в Сибіру за "антисоветську агітацію". Хоча дружина Гамсахурдіа заявила закордонним кореспондентам, що її мужі Костави під час розправи відмовилися признатися до вини, то після проголошення вироку письменник Гамсахурдіа, який раніше одержав пропаганду вихід Грузії зі Советського Союзу, на телевізійній програмі відчитав заздалегідь приготований текст, в якому заявив, що розуміє свою помилку і "щиро жалює" та засуджує свою діяльність, додаючи, що "готовий прийняти кару".

Мереба Костави, музиколог, який також раніше критикував національну політику советського уряду, зазначуючи, що вона має на меті зруйнувати Грузію і знищити грузинську культуру, в п'ятницю минулого тижня теж признався до вини, але не виголосив покаєння і заявив на телебаченні, як це зробив Гамсахурдіа.

Гамсахурдіа та Костави, співорганізатори демонстраційної відмови їхати до Москви на цей науковий з'їзд — професора Роберта Маршала, президента Сіті коледжу в Нью Йорку, який був — так мовити — піонером американсько-советських культурних зв'язків і одним із перших американських учених, який поїхав до Москви ще у 1956р. Президент американської Академії Наук Філіп Гендлер пригадав советському уряду, що американські учні кількакратно перестерігали ССРСР, що нехтування в ССРСР людськими правами загрожувало міжнародній культурній взаємності між ЗСА і ССРСР.

Американські учні погрожують зірванням культурних зв'язків з СССР

Вашингтон. — Усі 19 членів наміченої делегації Американської Крайової Академії Наук, які мали взяти участь в шостому з черги науковому американсько-советському симпозиумі у Москві цього тижня, вислали спільного листа до советської Академії Наук і советського уряду, що вони відмовляються від тієї участі на знак протесту проти засудження советського фізика Юрія Ф. Орлова на 7 років каету і 5 років примусового заслання за ніби-то наклепницьку кампанію проти держави.

Американська преса підкреслює, що особливо знаменним фактом є

Грузинської групи для нагляду за виконанням постанов Гельсінкської угоди, правдоподібно одержали легшу кару тому, що призналися до вини. День раніше Юрія Орлова, провідника Московської Гельсінкської групи, засуджено на сім років ув'язнення та п'ять років заслання теж за "антисоветську агітацію". Орлов відмовився признатися до будь-якої вини.

Під час судового процесу над Гамсахурдіа та Коставою їм закинули зв'язки із закордонними журналістами та дипломатами, зокрема з Дейвідом Шпілером із "Нью Йорк Таймсу", Алфредом Френділі, колишнім кореспондентом журналу "Нью-Вік", та Ігорем Белоусовим, колишнім секретарем амбасди ЗСА у Москві. У своєму виступі на телебаченні Гамсахурдіа твердив, що від Белоусовича одержував "антисоветську літературу", хоча його дружина заперечила це, казуючи, що в розмовах з нею він ніколи не говорив про якусь нелегальну літературу. Вона та ряд приятелів двох засуджених грузинів продовжують твердити, що обидва невинні і що суд і вирок несправедливі.

Гамсахурдіа та Костави, співорганізатори демонстраційної відмови їхати до Москви на цей науковий з'їзд — професора Роберта Маршала, президента Сіті коледжу в Нью Йорку, який був — так мовити — піонером американсько-советських культурних зв'язків і одним із перших американських учених, який поїхав до Москви ще у 1956р. Президент американської Академії Наук Філіп Гендлер пригадав советському уряду, що американські учні кількакратно перестерігали ССРСР, що нехтування в ССРСР людськими правами загрожувало міжнародній культурній взаємності між ЗСА і ССРСР.

Американська преса підкреслює, що особливо знаменним фактом є

УКРАЇНСЬКА ГРОМАДСЬКА ГРУПА СПРИЯННЯ ВИКОНАННЮ ГЕЛЬСІНСЬКИХ УГОД ДОМАГАЛАСЯ ОФІЦІЙНОГО ЗАРЕЄСТРОВАННЯ

Нью Йорк. (Пресова Служба ЗП УГВР). — Серед документів "Української громадської групи сприяння виконанню Гельсінкських угод", які проліталися на Захід, є "клопотання" її ініціаторів до Ради міністрів УРСР з жовтня 1977 року, в якому вони вимагають офіційного визнання, згідно з новою конституцією СРСР. Нижче подаємо повний текст цього історичного документу.

"До Ради Міністрів Української РСР

Клопотання

Стаття 39 Конституції СРСР говорить, що "Громадяни СРСР мають усю повноту соціально-економічних, політичних та особистих прав і свобод..." Ми — громадяни СРСР з таким чином це ми маємо всю правоту... прав і свобод.

Стаття 51 Конституції СРСР говорить, що "Відповідно до шлей комуністичного будівництва громадяни СРСР мають право об'єднатися в громадські організації..."

Отже, ми — громадяни СРСР, маючи всю повноту прав і свобод, маємо право об'єднатися в громадську організацію.

Користаючись своїми громадянськими правами група осіб, а саме:

Олександр Бердник, письменник; Петро Григоренко, генерал у відставці; Іван Кандиба, юрист; Мирослав Маринюк, інженер; Микола Матусевич; Оксана Мешко, учителька-пенсіонерка; Микола Руленко, поет, письменник; Ніна Строкотова, мікробіолог; Олексій Тихий, учитель

у 1976 році створили громадську групу під назвою: "УКРАЇНСЬКА ГРОМАДСЬКА ГРУПА СПРИЯННЯ ВИКОНАННЮ ГЕЛЬСІНСЬКИХ УГОД" про це й пові-

домили уряд УРСР, надіславши йому Декларацію Групи з викладом шлей Групи і методів роботи.

Як видно з самої назви громадської організації Група поставила собі за мету сприяння виконанню в УРСР гуманітарних положень Заключеного акту Гельсінкської наради.

Група не зареєстрована й існує неофіційно.

З огляду на статтю 4 Конституції СРСР ми вважаємо за необхідне надати Групі офіційного статусу.

Адміністративний Кодекс УРСР не встановлює правил реєстрації недержавних громадських організацій, тому ми звертаємося прямо до Уряду Української РСР: або безпосередньо вирішити питання, або передати його Міністерству внутрішніх справ УРСР з тим, щоб було: А. Розглянуто Декларацію Української громадської групи сприяння виконанню Гельсінкських угод для визначення конституційності шлей групи і методів її діяльності;

Б. Внесено постанову про надання Групі прав юридичної особи через реєстрацію Групи;

В. Передано копію постанови про реєстрацію Міністерству фінансів УРСР для відкриття в банку окремого рахунку.

Ініціаторів, що нижче підписалися, просимо вважати фундаторами юридичної особи.

О. Бердник — керівник Групи, П. Григоренко — координатор Групи, І. Кандиба, Л. Лук'яненко, О. Мешко, Н. Строкотова.

Адреса Групи: 252086, Київ-86, вул. Верболюз-на 16.

Додаток: Декларація Української громадської групи сприяння виконанню Гельсінкських угод.

Вчинено у Києві 14 жовтня 1977 року.

Шмідт надіється на успішність переговорів про роззброєння

Відень, Австрія. — Ройтер інформує, що канцлер західнонімецького уряду Гельмут Шмідт висловив у розмові з кореспондентами думку про можливість переговорів західних і східних делегацій у Відні, метою яких буде довести до скорочення військових частин в Центральній Європі вже в найближчому майбутньому.

УКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ У НЬО ЙОРКУ

Як ми вже заповідали — в минулі п'ятницю, суботу і неділю відбувся на 7-й вулиці ньюйоркського "давнянну" Український Фестиваль. Поліція замкнула коловий рух на тій вулиці, над якою пишався великий напис "Юрєйний Фестиваль". Американська преса присвятила цій імпрезі, дохід з якої призначений на завершення внутрішнього влаштування нової церкви св. Юра на 7-й вулиці, багато уваги включно із світлинами. Фото його, яке появилася в щоденнику "Нью Йорк Пост", 20-го травня, показує один із численних станків.

Італійська поліція натрапила на сліди „Червоної бригади“

Рим, Італія. — Пресові агентства інформують, що італійська поліція натрапила на сліди „Червоної бригади“, яка недавно замордувала голову Християнсько-демократичної партії і колишнього прем'єра Італії у п'ятьох календіях, Альдо Моро. Відкрито також дві кришки „бригади“ і арештовано 11 осіб. Шеф поліції Емануель де Франческо заявив кореспондентам, що арештовані виглядають майже так само, як підсудні в Турині, але це неважко, важливе те, що поліція „проломилася леді“ і тепер знаходиться на сліди вбивників. Він заповів дальші арешти членів червоної бригади в найближчому майбутньому. Серед арештованих знахо-

диться також жінка, за якою вже раніше пошукувала поліція, як підозрілу у вбивстві Моро. Поліційні спеціалісти перевіряють тепер писальні електричні машинки, які знайдено у кришках „бригади“, щоб встановити, чи ними не користувалися терористи при писанні комунікатів в часі між схопленням і смертю Моро. При відкритті кришки поліція захопила також велику кількість зброї й амуніції, пофальшованих паспортів, копіювальних машин та пропагандивної літератури. Франческо висловив надію, що поліція вдалася викрити справжніх вбивників Альдо Моро і поставити їх перед судом правосуддя.

ЗА ПЕРЕБУДОВУ...

(Закінчення зі стр. 2-ої)

занимаючих партій буде більше... Отже, перебудова ДЦ УНР мусить урахувати цей факт. Коли його реорганізували тридцять років тому, ми „сиділи на валізах“ і були готові до повороту домі. Сьогодні тих, що його реорганізували тоді, щораз менше, а завтра, мабуть, будуть тільки наші діти й унуки, роджені в якійсь Канаді, Аргентині, Австралії, ЗСА і інших країнах світу. Чи зможуть вони і структура, створені в зовсім інших умовах тридцять років тому промовляти до них, бути для них прислужливими, навіть зрозумілими?

Нарешті цілий світ змінився і наше місце, вага в ньому. Колишній покійний прем'єр уряду УНР, проф. Борис Мартос, розказував: нас уважали циганською бандою і ми мусили щойно переконувати, що ми мали свою владу, свою збройну силу, свій лад. Сьогодні ситуація далеко не та. Тож і цього не можна не врахувати.

Коротко: ДЦ УНР треба перебудувати, зробити з нього значно менший, тобто менше скомплікований і менше претенсійний, зате гнучкий, відповідатимучий новим умовам і потребам та новим нашим можливостям, інструмент.

Орнана Анна Скоморох — новий магістер медичної соціології в Чикаго

Нам присмію поділитися доброю вісткою з українським громадянством у Чикаго, що наша Медична Громада „УЛТПА“ в Чикаго збільшилася ще однією професійною і надійною силою, магістром медичної соціології — Орнаною Скоморох.

Панна Орнана є дочкою Марії і Івана Скоморохів. Вона народилася 24-го квітня 1950 р. у Вілліх, Австрія. Після приїзду до Америки замішала з батьками в Чикаго, де в 1968 р. закінчила українську катедральну школу св. Миколая та Школу Українства матурою з дуже добрим вислідом. У цьому році також закінчила середню школу Імакулата та вступила до Кендал коледжу.

У 1970 р. одержала диплом асоційованого артс деґрі, а в 1973 р. закінчила Ла-Волла університет із дипломом бакалара з науки соціології.

Після закінчення університету почала працювати в Індіана Реабілітаційному Інституті, директором якого є всім нам знайомий д-р Анатолій Литвакський, колишній голова УЛТПА Відділу Лінійної.

Працюючи як суспільний працівник, вона була учасницею викладів Де-Пол університету з метою опрацювати тезу на тему:

Міс Орнана Анна Скоморох

„Ди Реконстракшен оф Селф-ін Рілейшеншіп ту Діабіліті“.

У 1977 р. вона закінчила виміну працю, на підставі якої отримала диплом магістра соціологічних наук. Крім праці суспільного працівника Орнана Скоморох прийняла як гостя викладати „Вступ до соціології в Парду університеті“.

Крім професійних студій і праці міс Орнана брала активну участь в Пласті, належить до церковного хору „Прометей“ та до Театральної Студії Молоді при парафії св. Володимира і Ольги. Вона також любить спорт, відбиванку і лещтарство. Міс Орнана Скоморох далі продовжує свої студії та працю, щоб здобути докторат у ділянці медичної соціології.

д-р Павло Пушдін

Вісті з Українського Літературного Центрального Фонду ім. І. Франка в Чикаго

Український Літературний Фонд імені І. Франка в Чикаго покликано до життя в 1955 р. під час першої зустрічі чикагського українського громадянства з відомим письменником Уласом Самчуком після його блискучої доповіді про завдання української літератури на чужині.

Користаючи з великого патріотичного піднесення, українська громада, на пропозицію письменника Теодора Курпінського, заснувала в Чикаго Літературний Фонд І. Франка, що постійно допомагає морально і фінансово українським письменникам на еміграції у їхній творчій праці, та уможливило їм бути в світі амбасадорами Української Істини і зберігати своїм друкованим словом наших дітей, нашу молодість та всіх нас перед добровільною асиміляцією.

Сьогодні, московсько-більшовицький окупаційний червоний режим в Україні жорстоко розправляється з письменниками і українськими дітьми, що стають в обороні української культури і ставлять опір русифікації України, її дітей і молоді, нищення української науки, релігії, літератури, історичних та мистецьких і релігійних пам'яток. Переслідування і русифікаційні заходи царських московських сатрапів змалював нам І. Франко в своїх „лютерних сонетах“.

Читаючи поетові сонети бачимо, що сьогоднішній червоний режим виправдовує куди більш рафіновані, ніжні методи для повного знищення українського громадянства. У 1976 році українська спільнота у вільному світі відзначувала ювілейні дати народження і смерті нашого Великого Каменяря — Івана Франка різними імпрезами, концертами, академіями, науковими зацікавленнями і доповідями. Відзначували його як могутню постать у пантеоні творців духовних цінностей української нації і величній приклад для нас до наслідування своєю неспушеною працею, якої він не покидав навіть в найтяжчих умовах свого життя.

Він залишив нам та нашим дітям свої непроміняльній вартості твори. Тому Франко заслужив собі в українському народі, щоб ми поставили живий пам'ятник його пам'яті для грядучих поколінь, яким с і буде Літературний Фонд його імені, заснований зусиллями праці і пожертв української громади Чикаго.

„Тішимося, що в Чикаго с гурток живих Душ Шевченка, які до болю розуміють ту страшу істину, що, якщо не стане серед нас творчого українського друкованого слова — помре в наших українських тілах наша українська душа“.

Тішимося, що українське Чикаго піклується українською літературою, найбільшою зброєю духа народу, і складає пожертви на її писане існування. Так писав в 1967 р. І. Золотоліський перед академією в поклоні Великому Мойсееві України, що її улаштував Український Літературний Фонд ім. І. Франка в 10-літнє існування, для вручення нагород нашим письменникам.

Учасниками цієї великої Академії української культури були представники української науки й літератури, політичні й громадські діячі, члени журі, жертвадівці, народжені письменники, українські та литовські хори та їхні найважливіші представники політичного і наукового світу. Зала була виповнена гостями з-поміж усіх шарів української спільноти Чикаго і околиці. Найвищою літературною нагородою „листком з лавру І. Франка“ відзначено тоді українського письменника з поневоленої України, поза конкурсом, Василя Симоненка за його збірку поезій: „Верег чекань“. А на четвертому літературному конкурсі Правління Фонду в 1974 р. одностайним рішенням започаткувало спеціаль-

ний Фонд Допомоги українським культурним діячам, які кладуть своє життя на жертвний боротби за Україну. Цей Фонд служить нескореним борцям, які творять серед страшних умовин більшовицької тиранії, що перебувають на порозі смерті, однак не каються й не здаються. Найвищою нагородою з цього Фонду, поза конкурсом, в сумі 1,500 дол., що її уфундувала каса „Певність“ в Чикаго, нагороджено першого Валентина Мороза, як символ нескорених.

Правління Літ. Фонду І. Франка переконане, що слово привітання письменника Вадима Лещача з нагоди четвертого літ. конкурсу, українська спільнота у вільному світі здійснить. Він писав: „Висловлюю мою радість з приводу жертвенності української громади в Чикаго, з вірою, що ця жертвенність перейде слави між міст Чикаго й охопить ширший територіальний засяг нашої діаспори, бо діло ведене Вами має всеукраїнське значення, хоч й діє поза межами Батьківщини. Майбутнє покаже, яка велика правда є у Вашому шляхетному почині“.

Довголітню працю і досягнення Літературного Фонду ім. І. Франка в Чикаго також високо оцінила Президія Ради у Справах Культури СКВУ, голова якої с. п. проф. Володимир Ласовський був почесним гостем і головним доповідачем на четвертому літературному конкурсі при роздачі нагород. — Тоді Рада у Справах Культури СКВУ піднесла Літ. Фонд І. Франка в Чикаго за порозуміння з нашим правлінням, до складу організації світового засягу. В цьому часі в склад організації світового засягу піднесено в Чикаго також і Книжковий Центр, що його очолював редактор і видавець бл. п. М. Денисюк.

Розбудовуємо наш Фонд

Правління Літ. Фонду вже приступило до виконання доручених йому обов'язків з вірою, що українська спільнота виявить повне розуміння нашого заклику.

Тому у списках жертвадів збірки на Літ. Фонд Франка, яку воно започаткувало ще в ювілейному році Великого Каменяря, не повинно забракнути датку ні від свідомої української людини; ні від студента чи учня, ані також від хоч би однієї української дитини як повинно забракнути на збіркових листах також пожертв від церковних, громадських, політичних, професійних, шкільних чи виховних організацій. Надіємося, що всі ми станемо до розбудови української виховної системи у рамках нашого поселення. Всі імена жертвадівців і їх пожертви на Фонд І. Франка від найменших до найбільших будемо поміщувати на сторінках української преси, яка скоче нам допомагати.

Праця викладена нами для переведення цієї великої заплянованої збірки фондів — зовсім безплатна і найбільш почесна для української спільноти. Ми напевно знайдемо до її виконання охочих співробітників, як між молоддю, так і між старшими, уродженцями Бойківщини (вужчої батьківщини Франка). Також зокрема між книголюбцями і звеличниками Франка та нашими сеньйорами з їхнім громадським досвідом; як і між виховниками та учителями, які включаються у працю нашого Фонду і заплянованої збіркової акції.

Ця заплянована дія Літ. Фонду мусить мати добре розбудовану організаційну сітку у всіх країнах нашого поселення, в яких проживають більш та менші громади і поодинокі родини. У кожній країні, де живуть українці, невідкладно мусимо організувати краєві правління Літ. Фонду Франка, які допоможуть створити в кожному більшому українському осередку свої філії, а меншим громадам допоможуть

підшукати своїх мужів доміря. Всі вони мають також співпрацювати і координувати свою працю не тільки з центральним правлінням Фонду. Вони мають також співпрацювати через своїх референтів зі всіма красивими і місцевими громадськими установами. До допомоги добирають собі з громадським стажем дорадників, які допомагають виробляти прихильну оцінку і відповідну атмосферу для праці нашої установи. Не тільки у збірковій акції, але також у акції заохоти читання і купування книжок та в пропаганді творення дитячих бібліотек у кожній українській родині.

Фота фондаторів окремих нагород і жертвадівців столярських і вищих датків, правління містиме на своїй літературній сторінці в ілюстрованому журналі для молоді і старших у „Екрані“.

Концерти з роздачею літературних нагород та зустрічі нагороджених письменників і членів журі з громадством, з виставками нагороджених творів зі всіх літературних конкурсів за весь час існування Літ. Фонду Франка, будуть відбуватися в тих українських громадах ЗСА і Канади, які найкраще і найактивніше реалізуватимуть вище зазначену програму Літ. Фонду.

З придбанням відповідних фондів приступимо з місця до поширення своєї праці. Нагороджуємо творчі письменників в рукописах та допомагати їх видавати, як також нагороджувати твори письменників в чужих мовах з українською національною тематикою.

Правління Літ. Фонду має в програмі переводити масові конкурси мистецького читання і декламування, читання книжок дітьми і молоддю за першостю українських громад, українознавчих і шкільних організацій. Це вестимемо для заохоти батьків дбати про вивчення дітьми української мови, бо це плаєк в їхніх душах любов до рідного краю і народу. Таким способом намагатимемося зрушити своєю працею байдужність, як серед батьків, так і їхніх дітей і молоді, як

також у цілому українським громадянстві.

Нашу збірку пожертв в цілій діаспорі переведемо двома етапами: у першому звернемося до всіх громадян і установ, які завжди стояли у перших рядах жертвадівців і своїм прикладом потягали за собою загальне українське громадянство. Зокрема будемо відмічувати на сторінках української преси імена тих жертвадівців, які без окремого нашого звернення до них відгукнулись на наш заклик і перешлють свої щедри пожертви.

У другому етапі звернемося до всіх дорослих, молоді та дітей через їхніх батьків, учителів, священиків і виховників, щоби вони провели освітлення їх гутірками про Франка нашого патрона (Фонду) для зложення привабливого символічного пожертви для привизначення їх до громадської жертвенності, бо це творить спільне звано виховної роботи. Для жертвадівців вислатимемо посвідки для податкових зізнань.

Кличемо всіх, у кого б'ється українське серце, стати з нами неохотно та з повною посвяткою до боротьби за душу української дитини. Рятуймо нашу молодість від повного відчуження. Рятуймо її поки ще можна. Нехай ця збірка буде гідним завершенням святкувань ідеї нашого патрона І. Франка не лише на словах, але зокрема нашими діями. Віримо, що наші зусилля не підуть на марно. Вони стануть початком великого діла.

За інформаціями, всіх, що хочуть нам допомагати, просимо звертатися на адресу Центрального Правління Літ. Фонду І. Франка — секретар: R. Turianska, 2431 W. Rice Street, Chicago, Ill. 60622, або на адресу голови: Adam Antonovych, 2222 W. Erie St., Chicago, Ill. 60612. В Канаді одержите всі інформації в крайовому Правлінні Літ. Фонду у секретаря: Mrs. B. Welyhorsky, 10 Wingrove Hill, Islington, Ont., 149B - 2C6, Canada, або у голови Правління: Y. Chorost, 454 Glenlake Ave., Toronto, Ontario, M6P-1G8.

Адам Антонович

ШВАЙЦАРСЬКИЙ...

(Закінчення зі стр. 2-ої)

рив дома, а все те предствлено якнайбільш реалістично. Для молодших хлопців є там шілі армії олов'яних і цинкових жовнів; дерев'яний замок, пожежна бригада й багато інших скарбів.

Як же постало те все? Музей постав в 1956-ому році, коли в 75-ті роковини крамниці іграшок Вабера виставили старі іграшки у виставових вікнах. Це

Помер Микола Криволап

Філадельфія. — В суботу, 20-го травня, тут помер св. п. Микола Криволап, проживши 73 роки. Похорон відбудеться в середу, 24-го травня, з української православної церкви св. Покрови на

ПОМЕРЛА СВ. П. ЛІДІЯ КЛЮЧНИК

В Торонто, Канада, 17-го травня ц. р. померла св. п. Лідія Ключник. Похорон відбувся в суботу, 20-го травня о год. 8:30 вранці з церкви св. Николая при Queen and Bellwood Ave., і опісля на цвинтар Richmond Cem., Toronto North.

Осиротила мужа Богдана, синів Павлусяка і Івасика, батька о. Николая Маковельського, 3-ох братів, 2 сестри та швагерку Ірину в ЗСА.

ПОМЕРЛА СВ. П. ЕЛІЗАВЕТА МАР'ЯНІВНА КОЗІЧКА

В Нью Йорку 19-го травня ц. р. померла св. п. Елізавета Мар'янівна Козічка. Похорон у вівторок, 23-го травня, з похоронного заведення Петра Яреми до церкви монастиря у Спрінг Валлей, Н. Й., відтак на цвинтар.

КОШМАР...

(Закінчення зі стор. 2-ї)

певна правильність, яку не можна поминути мовчанкою, — що ступінь здійснення творчого потенціалу в даному суспільстві є також функцією суспільного запотребування, що висказується еквівалентом, пропонуванням творчості.

В Україні, поза нечисленними винятками (мистці світової слави), цей еквівалент є відворотний пропорційний до кількості й якості творчого зусилля.

Коли, наприклад, техник хоче забезпечити собі достатнє життя, то заангажування в творчу працю, в новаторські задуми, з правилами заведе його в протилежний бік. І навпаки — коли поставитися на серйозну роботу, на помноження штампів, то при необхідній дозі „гошталтерства“ має великі шанси успіху. Натомість нескорумповані генії клепуть гірку бідку.

Над Україною, від Карпат до Чорного моря залег кошмар всеприсутньої і всевідної халтури, розваленої на всіх поверхах — в університетській катедрі й у бюрі проєктів, в промисловому інституті й у краєвській кооперативній праці.

З точки бачення статистики, люди роблять те, за що їм платять. В Україні не платять сьогодні ані за добрі ідеї, ані за добру роботу. Треба отже особливої сили характеру, щоб не стати халтурником. Але таких характерів мало. Більшість це середники під кожним оглядом.

Постать гошталтера в сучасній Україні заслуговує на окрему студію. Творчі — оточені, придушені — скривані по кутах арени, а пуста, що постала, сповняє юрба гошталтерів.

КІНЕЦЬ

Замість квітів на свіжу могилу
бл. п. Дарії Лушпинської
в Доверс Гров, Іл.
на Фонд Українських Студій в Гарварді
складають 50.00 доларів
Марія і Богдан ДЕЙЧАКІВСЬКІ

Горем прибитим: мужеві Тарасові, Дітям, Матері і Родині, висловлюємо глибоке співчуття.

У ПЕРШУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ
ТРАГІЧНОЇ СМЕРТІ
нашого Улюбленого Сокола — нашого
СИНА, БРАТА І КУЗЕНА

бл. п.

РОСТИСЛАВА ЧУХРАЯ

який осиротів нас на 21-й весні його візрцевого та
глибоко змістовного життя,
будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СВАТІ ЛІТУРГІЇ
І ПАНАХИДИ

в церквах:

св. Андрія на Hartz Rd., Parma, Ohio, 28-го
травня, о год. 9-й ранку;
св. Покрови, Parma, Ohio, 29-го травня,
о год. 9-й ранку;
Осередок Отців Василіян, Парана, Бразилія;
St. Andros Cat. Church, Cleveland, Ohio.

Людей доброї волі просимо про молитви за упокій душі Покійного.

Болем опечалені:

мати — КЛЯРА
батько — ЯРОСЛАВ
сестра — ОКСАНА
брат — ЯРОСЛАВ
вуйко — МИКОЛА
тета — АННА з Родиною

Повідомляємо Родину, Друзів і Знайомих,
що в Лондоні, Англія, померла на 66-му році життя,
наша Дорога
ДРУЖИНА, МАМА І БАБУНЯ

бл. п.

ІВАННА СТЕТКЕВИЧ
з дому КУЛИК

нар. у Львові.

ПОХОРОН відбувся 4-го травня 1978 року в Лондоні,
Англія.

У глибокому смутку:

чоловік — ЄВГЕН
син — РОМАН
синава — НАДІЯ
внучка — СОНЯ

Ділимося сумною вісткою з Родиною і Знайомими,
що дня 8-го травня 1978 року відійшла від нас у Вічність,
наша Найдорожча ДРУЖИНА І МАМА

бл. п.

МАРІЯ ЗАЛЬОПАНА
з дому ЖМУРКО

Уродилася 21-го листопада 1905 року в селі Настасів, пов. Тернопіль.

ПОХОРОН відбувся дня 11-го травня 1978 р. з церкви св. Константина, а відтак на
цвинтар св. Антонія в Мінеаполісі.

Покійна Марія залишила у глибокому смутку:

мужа — СТЕПАНА
дочку — МИРОСЛАВУ з мужем ЄВГЕНОМ НАЛІВАЙКО
та Родину в Україні, Америці, Канаді та в Аргентині
ВІЧНА ЇЇ ПАМ'ЯТЬ!

Курінь УСП-ок
„Ті, що греблі рауть“
власителю

ЛІТНЮ ЗАБАВУ

в суботу, 3 червня 1978 р., о год. 8-й веч.
в Українській Централі
240 Hope Avenue, PASSAIC, N.J.

Грас оркестра JOLLY HOLLY Вступ: \$3.50
Зайдіть до нас після Українського Фестивалю
в Garden State Arts Center!

Акція в обороні Глужмана...

(Закінчення зі стор. 1-01)

Генерал Григоренко висловив особливе призначення д-рові Глужманові за те, що хоча він знав, що його можуть арештувати, далі підтримував дисидентів. Ген. Григоренко зазначив, що тоді, коли він вже почав втрачати довіру до лікарів, то д-р Глужман скріпив в нього надію, що ще існують лікарі, які не продали себе.

Говорячи українською мовою, що її перекладав на англійську Адриан Каратинський з Комітету оборони радянських політ'язників, ген. Григоренко підкреслює, що в Совєтському Союзі для чесних людей існують жорстокі обставини. А д-р Глужман виконав обов'язок доброго лікаря і чесного громадянина, — сказав він.

Ген. Григоренко порівняв почини совєтського уряду з тероризмом деяких палестинських угруповань чи „Червоною Бригадою“. Він додав, що Аркадій Шевченко і його родина також були жертвами совєтського терору.

На кінець, ген. Григоренко закликав всіх до масової акції в обороні д-ра Глужмана і сказав, що він „схилив голову перед хоробрістю і чесністю д-ра Глужмана“.

Інес Вейсман, голова Комітету для звільнення д-ра Глужмана, представила ген. Григоренка публіці, помилково назвавши його роїнином. Вона сказала, що ген. Григоренко „був добрим роїнином, тому що був недобрим роїнином в очах уряду“. Ген. Григоренко, зараз спочатку справив її помилку кажучи, що він — український. Виступали також д-р Розалин Ялов, нобелівська

лауреатка і почесна голова Комітету для звільнення д-ра Глужмана, Аллард К. Ловенштейн, політичний амбасадор до Об'єднаних Націй, конгресмен Вілліам Грін (республіканець з Нью Йорку), Джордж Мейснер, президент Міжнародної Ліги для репатріації російських жидів, та Рей Б. Гардінг, спеціальний асистент ньюйоркського губернатора Гю Карі.

Недавно управа американської Психіатричної Асоціації, яка засідала в Атланті, Джорджії, прийняла резолюцію в обороні д-ра Глужмана. Покликаючи на гуманітарні і медичні причини, резолюція закликає совєтський уряд звільнити д-ра Глужмана і дозволити йому виїхати зі СРСР. Рівнож стейтова легіслатура Нью Йорку прийняла резолюцію в обороні д-ра Глужмана, що її висів в сенаті сенатор Шелдон Фарбер, а в асамблеї асамблеї Шелдон Сілвер. Ця резолюція також закликала совєтський уряд звільнити д-ра Глужмана, і звернулася за допомогою в цій справі до американського Уряду.

Додаткові листи — привітання отримав від конгресменів Джозефа Адаббо і Маріо Біалді та посадики Нью Йорку Едварда Кача. Пані І. Вейсман сказала, що багато місцевих політичних провідників взяли свою участь у цій оборонній кампанії.

Віче закінчилося панелем на теми психіатричних ув'язнень у Совєтському Союзі, в якому взяли участь д-р Маргрет Рейнір, д-р Майкл Нелсон, Наталка Пилипчук і д-р Боріс Зубок.

В Гарварді відбудеться...

(Закінчення зі стор. 1-01)

5. Українська біо-бібліографія (предсидник — мгр Оксана Процик, Гарвардський університет); „Українізація та українська бібліографія“ (мгр Е. Касинець, Гарвардський університет); „Бібліографія 400-річчя появи друкарства Івана Федоровича в Україні“ (д-р Соколинський, Бруклінська Публічна Бібліотека).

6. Українські політичні акти Другої світової війни (предсидник — проф. М. Богатюк, Ле Мойн каледж); „Карпатська Україна — Федеративна держава і проголошення незалежності“ (д-р Вікторій Шандор, НТШ); „Акт 30 червня 1941 року з точки погляду міжнародного права“ (проф. К. Савчук, Сейнт Пітерс каледж); „Створення Української Повстанської Армії (УПА) на тлі подій Другої світової війни“ (проф. Л. Шанковський, НТШ); „Генеза, платформа та устрій Української Головної Визвольної Ради (УГВР)“ (д-р М. Прокоп, „Пролог“); коментатор — ред. І. Кедрин-Рудницький, НТШ.

7. 60-ліття відновлення Української Державності (предсидник — проф. М. Багачевська-Хом'як, Мангеттенвіль каледж); „Чотири Університети Української Центральної Ради, 1917-1918“ (проф. В. Калинович, Домініканський каледж); „Документація Української Державності, 1917-1920“ (проф. В. Трембіцький, Джерзі Сіті стейтський каледж); „Історичні досягнення і незавершені плани Комісії Історії Українського Права при ВУАН“ (проф. Я. Падох, НТШ).

У вівторок, 21-го березня, відбудеться спільна вечора і Ділові Збори Постійної Конференції Українських Студій (ПКУС) при Українському Наук. Інституті Гарвардського Університету, що його веде проф. М. Богатюк — голова ПКУС. В неділю, 4-го червня, відбудеться восьма сесія III Наук. З'їзду ПКУС, присвячена виключно справам українського правосуддя (предсидник — проф. В. Романенчук, Ніагарський університет). У Правописній Сесії з доповідями виступлять: д-р А. Войцун (НТШ), інж. А. Вовк (Український Термінологічний Центр), проф. О. Прицак

(Гарвардський університет), проф. В. Романенчук (Ніагарський університет), проф. Яр Славутич (Університет Альберти), проф. В. Струмінський (Гарвардський університет), проф. І. Тесля (НТШ), проф. В. Чопик (Університет Юти), проф. С. Чорний (Нью Йоркський стейтський університет в Бракпорті).

Сесії Конференції відкриті для українського громадянства і всіх зацікавлених в обміркуванні питань з україністики.

Тому, запрошуватися українську громадськість скористати з цієї нагоди і взяти участь у III-ім Наук. З'їзді ПКУС, відвідати і ближче пізнати Український Наук. Інститут Гарвардського університету та побувати на одному з передових університетів світу. Нічліги можна замовляти прямо в Голідей Інн (в сусідстві УНІГУ) при 1651 Масачусетс евеню, Кембридж, Масс. 02138 (телефон (617) 491-1000).

Неділя Православ'я в Філадельфійському Деканаті УПЦ в ЗСА

Як і кожного року в першу неділю Великого Посту в неділю Православ'я — 19-го березня у всіх церквах нашого Деканату відправлено Служби Божі з належними проповідями і переведено збірку пожертв на Св. Софійську Теологічну Духовну Семінарію нашої церкви в Св.т. Бавид Бруку, Нью Джерсі.

Того ж дня о 5-й год. вечора, в Митрополичій Катедрі св. Володимира в Філадельфії відправлено Соборну Вечірню. Коло св. Престола стало 10 священиків: о. протопресвітер Степан Білак, декан і настоятель катедри, о. протопресвітер Іван Данилевич з Миллівілу, о. протопресвітер Стахій Шадинський з Філадельфії, о. митрат Михайло Ярш з Ковсвілу, о. протосей Петро Вудний з Вашингтону, о. протоієрей Йосиф Крета з Св.т. Бавид Бруку, о. протоієрей Михайло Борисенко з Філадельфії, о. Йосиф Копчак з Честеру, о. Павло Гринишин з Вільмінгтону, о. Омелян Мицик з Майнєрвілу.

Під час Вечірні відбулась процесія всіх священиків зі св.т. іконами в руках. Прикінці виголосили дві проповіді на тему Неділі Православ'я — в українській мові о. протопресвітер Іван Данилевич з Миллівілу, англійською мовою о. протоієрей Йосиф Крета з Св.т. Бавид Бруку. Простора Митрополича Катедра виговнялась вірними з Філадельфії й околиць та інших міст. Гарно співав катедральний хор ім. Олександра Кошиця під управою Петра Куріленка, диригента хору. На особливу увагу заслуговує виконання хором — „Покання відкрий мені двері, Життяподавче Христе...“ — музика Веделя.

Після Вечірні всі присутні пішли до церковної залі, де Сестрицтво Пречистої Діви Марії готило кавою і часом із солодощами.

У цей час проф. Семінарії, що є і редактором „Українського Православного Слова“ (англійською мовою), о. протоієрей Йосиф Крета виголосив змістовну доповідь про завдання Духовної Семінарії й УПЦеркви в ЗСА, зокрема про наслідки праці Духовної Семінарії та її завдання на майбутнє.

Після доповіді відбулась жвава дискусія. Були запитання присутніх, на які дав вичерпуючі відповіді о. прелат.

У вівторок, 21-го березня к. р., все духовенство Деканату о. годині 10-й ранку зібралося в церковній залі УПЦеркви св. Покрови, де відбулись деканальні збори, на яких розглянуто й розв'язано дві основні справи: про Деканальний Православний День, що має відбутися 29-го жовтня ц. р., і Конференцію вітатих хлопців — прислужників. Далі відслужено Панахиду за спочивалими Отцями Деканату і Молебень за здоров'я о. протоієрея Василя Дякова.

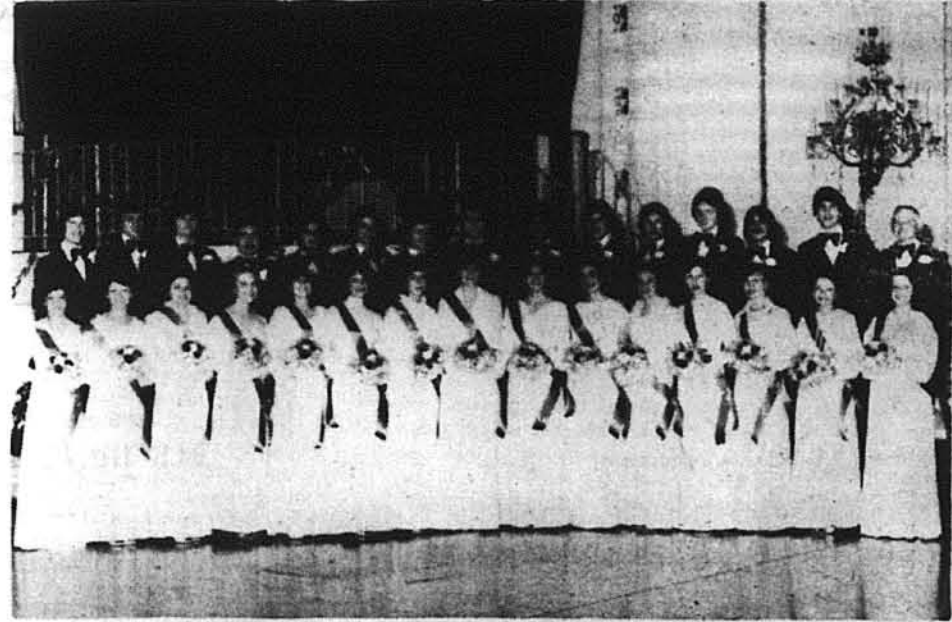
Після полуденку, що його приготувало Сестрицтво парафії св. Покрови у Філадельфії, в тій церкві відбулись всі Богослуження і наради, духовенство Деканату приступило до духовних вправ (реколекцій). Були виголослені повчальні духовні доповіді: 1) о. протопресвітер Степан Білак на три теми: а) „Чого не достас пастирю Церкви й як це виправити“, б) „Значення Часослова в житті священика“, в) „Загальний і частинний іспит св.т. священика“. 2) о. митрат Михайло Ярш на тему: „Страшний Суд“.

Після доповідей присутні обмінялись думками і подякували доповідачам за їхню корисну працю.

В 6-й год. вечора була спільна трапеза для Духовенства, а після неї Вечірня постовим порядком.

У середу, 22-го березня, о. годині 8-й ранку, всі свя-

Презентація дебютанток Осередку СУМА ім. М. Павлушкова в Чикаго

Дебютантки з Осередку СУМА ім. М. Павлушкова в Чикаго та їхні ескорти. (Зліва): Оля Бернська і Юрій Павлик, Ліда Кіналь і Андрій Чичула, Стефанія Тхорик і Михайло Дерех, Оксана Дяків і Мирон Лисак, Оля Дріст і Михайло Вишиванок, Дарка Максимчук і Стефан Куцан, Ірина Вишиванок і Орест Сандулак, Марійка Пітула і Михайло Дацків, Уляна Максимів і Михайло Васик, Олена Білоус і Данило Бараболяк, Розалія Сематин і Ростислав Зботанів, Наталка Чучук і Олег Федак, Богданна Гринишин і Михайло Левицький, Люба Лехнюк і Ростислав Дахнівський, Ганя Шулик та Федір Ступень.

Дня 14-го січня відбулася 29-та забава Дебютанток Осередку СУМА ім. М. Павлушкова в Чикаго в приміщеннях Голден Тіара. Програмою вміло проводив Богдан Лесюк. Він був також головою Підготовчого комітету, в склад якого входили ще: Іван Павлик, Захар Колодій, Мирон Куляс, Стефан Дрозд, Ярослав Верещак, Стефан Остапчук, Христия Федак, Свєтаславі Панчинин та Леся Дерех. До танців грали дві оркестри — „Промінь“, в склад якої входять майже всі сумівські та оркестра „Тиволи“. Театральний гурток від Осередку СУМА ім. М. Павлушкова під керівництвом Мирона Куляса приготував коротку гумористичну сцену п.н. „Тяжко на еміграції“.

Після духовного відновлення священики розіхались до своїх парафій.

о. протопресвітер
С. Шадинський

Тарас Дрозд

ВИКОРИСТАЙТЕ НАГОДУ; РІДКІСНІ ВИДАННЯ!

Андрій Яковлів: „ДОГОВІР ВОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО З МОСКОВОЮ 1654 р.“ — \$2.00
Микола Ковалевський: „ПРИ ДЖЕРЕЛАХ ВОРОТІВ“ — мемуари — 3.50
Авраам Шфрін: „У СОВЕТСЬКИХ КАТИВНИ“ із свідчень політ'язів — 1.50
Замовляти можна в книгарському відділі при „Свободі“, пересилаючи чек або поштовий переказ:

„СВОБОДА“ BOOKSTORE
30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303

Нема то як на

СОЮЗІВЦІ!

ОСЕЛІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Найкраще місце відпочинку і вакацій в Кетсильських горах біля м. Кергонксон, Н.Й.

Замовляйте місця завчасу на: КІМНАТИ — на незрівняний вакаційний побут на СОЮЗІВЦІ!

Гірська природа, відновлені кімнати, домашня кухня, 8 тенісних кортів, відбаванкові площі, олімпійського розміру басейн, мистецькі і розвагові імпрези, забави та багато інших угоджень.

ТЕНІСОВИЙ ТАБІР

для ХЛОПЦІВ і ДІВЧАТ у віці 12-18 р.

від 17-30 червня 1978 р.

ДИТЯЧИЙ ТАБІР

(від 7-11 р.)

ХЛОПЦІ від 24-го червня — 8 липня 1978 р.

ДІВЧАТА від 22-го липня — 5-го серпня 1978 р.

КУРС УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ ТАНКІВ

від 8-22-го липня 1978 р.

МУЗИЧНО ВОКАЛЬНИЙ КУРС

від 6-19-го серпня 1978 р.

КУРСИ УКРАЇНОЗНАВСТВА

6-26-го серпня 1978 р.

ім'я
прізвище
Адреса

Замовлення висилати:

Ukrainian National Association Estate
Kerhonkson, N.Y. 12446 Тел.: (914) 626-5641

ВІДБУЛАСЯ КОНФЕРЕНЦІЯ...

(Закінчення зі стор. 1-01)

засобів, він є і завжди залишатиметься для українського народу і для нас поза кордонами України символом боротьби за свободу і визволення нашого народу з поневолення...“

У дебатах Конференції піднісено також потребу постійного контакту та співпраці між Комітетами й Інформаційним Бюром УКА у Вашингтоні.

УКРАЇНСКА СВИТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
впровадив нову класу забезпечення для дітей,
а саме:МОЛОДЕЧУ
ТЕРМІНОВУ
ГРАМОТУ

Чи може бути кращий дарунок для наших дітей, як грамота життєвого забезпечення Українського Народного Союзу?

З ОДНОРАЗОВОЮ ВКЛАДКОЮ ТА АВТОМАТИЧНОЮ
ЗМІНОЮ НА КЛАСУ Р-65 З ДИВІДЕНДОЮ

ВІК ВИДАЧІ: Від народження до 15-го року життя

СУМА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: 1.000 доларів термінового забезпечення до віку 23-ох років та 5.000 доларів забезпечення в класі Р-65 після.

ВКЛАДКИ: Одноразова вкладка 75.00 доларів при видачі грамоти без дальших вкладок, аж до віку 23 років.

Відтак 75.00 доларів річно від 23-го року до річниці видачі грамоти найближчої до 65-их уродин.

ГАРАНТОВАНІ МОЖЛИВОСТІ ДОДАТКОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: Можна набути додаткові грамоти забезпечення на суми не вищі від Р-65 грамоти, без доказів стану здоров'я в такому часі:

1. В річницю видачі грамоти у віці 25, 28, 31, 34, 37 та 40 років;
2. З нагоди одруження забезпеченого (-ої);
3. З нагоди народження дитини у забезпеченого (-ої);
4. З нагоди законного адоптовання дитини забезпеченим.

Загальна сума всіх цих додаткових грамот не може перевищити п'ятикратної суми основної грамоти в класі Р-65, тобто 25.000 доларів.

ЗВОРОТНІ ВАРТОСТІ: Грамота має наступні зворотні вартості до вибору, а саме грошові звороти, частинно виплачене забезпечення і безплатне продовження.

ПОЗИЧКИ: На бажання забезпеченого може бути уділена йому позичка на підклад грамоти.

ДИВІДЕНДИ: Ця грамота гарантує виплату дивіденди починаючи від 25-го року життя.

Всіх заінтересованих в справі набуття цього нового і надзвичайно корисного роду забезпечення для дітей і молоді, просять за інформаціями звертатися до місцевих секретарів УНСоюзу, або безпосередньо до Головної Канцелярії УНСоюзу в Джерзі Сіті.

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION

30 Montgomery Street ■ 3rd Floor ■ Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 451-2200 ■ New York tel.: (212) 227-5250

THE USSR vs. DR. MIKHAIL STERN

SOVIET "JUSTICE" vs. HUMAN RIGHTS

The only tape recording of a trial smuggled out of the Soviet Union.

Edited by AUGUST STERN.

Translated from the Russian by MARCO CARYNNYK

267 pages — hard bound

Price \$9.95

Postage and handling one dollar.

New Jersey residents add 5% sales tax.

"СВОБОДА" BOOKSTORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

Пошукується

ГЕНДІМЕНА

до праці на цілий рік

на СОЮЗІВЦІ

ПЛАТНЯ ПІСЛЯ УМОВИ. ГОЛОСИТИСЯ:

SOYUZIVKA

Ukrainian National Ass'n Estate

Kerhonkson, N.Y. 12446 Тел. (914) 626-5641

DELTO
EUROPA CORP.
(Roman Iwanyskyj)
146 First Ave. (bet. 8th & 9th Sts.)
New York, N.Y. 10009. Tel. 228-2266

ПОДАРКИ на Україну і на різні нагоди. З українським азором свічки і склянки.

НЕ ТРЕБА ДОВГО ЧЕКАТИ
ЗАЖИЙТЕ ШЕ СЬОГОДНІ

ЗІЛЛЯ

J. MILLER'S PURE HERB
COMPOUND #6

а вже за кілька годин, а най-дальше слідуємого дня почув-тись ліпше.

Це зілля діє дуже скоро і є дуже помічне в слідуєючих недугах: кривавий жовудка, запір, нєстрєвність, гази, відбивання, затороти голови, біль у крижах і інші недомогання.

6 грамів пачка — \$1.00, а 15 пачечок, тільки \$10.00.

Якщо Ви незадоволені протягом 24-48 годин, зверніть пачку, а гроші будуть Вам сєйчас повернені.
Пішіть зараз, долучучи чек або моні ордер на адресу:

THE MILLER CO. INC.

Dept. 41

790 Broad St. Newark, N.J.

(201) 642-0773

HELP WANTED — FEMALE

ПОТРІБНО ПРАЦІВНИКІВ

Денна праця. Мешкання на місці, добра праця, в добрих домах. Добра платя. Тел. (201) 763-0707

HELP WANTED

ПОТРІБНО МАШИНИСТІВ

ENGINE LATHE AND MILLING MACHINE OPERATOR
Мусить вміти самостійно працювати. Вимагається 3-5 р. досвіду. Платня залежна від досвіду. Говоримо по-українськи. Тел. 7 днів, 8 р. — 5 по пол. (212) 237-9117

ДО РОБЛЕННЯ КАБІНЕТІВ КРАЯЧІ

Працівник до форнішування різного роду — всі меблі. Юнійна фабрика. Добра платня, всі бенєфіти. 5 м. від Менгетєну. (201) 795-5084

ВАКАЦІЇ

НА МЕМОРІАЛ ДЕН ВІКІ-НД або інші вікенди 1 спальня і кухня — від \$20.00 — нічліг 2 спальня і кухня — від \$35.00 — нічліг
JANS BUNGALOWS
R. 238, Ellenville, N.Y. 12428
(914) 647-4880, (516) 665-0356 або (516) 665-1012

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

УНСоюзу!

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

SINKOWSKY

FUNERAL SERVICE
2535 East Tremont Avenue
BRONX, N.Y. 10465
Tel.: 663-2475

191 Avenue "A"
NEW YORK, N.Y. 10009
Tel.: 674-3630

Директор НОСІФ
СЕНКОВСЬКИЙ
Завідує встановленим похороном в каліфорнії, померлих в кожному районі міста. Похороми по мінімальним цінам.